

EL PERFIL DE

Joan Mir, el rigor i l'eficàcia

■ El País Valencià ha trobat un dirigent de luxe per al comerç exterior. Té 37 anys. És llicenciat en econòmiques (prompte serà doctor). Ha treballat 14 anys en Iber; una empresa que va fer famosa i puntera amb una estratègia de màrqueting que incorporava a l'activitat comercial la creació i el manteniment d'un equip d'handbol femení. Un equip, l'Iber, que va aconseguir els majors èxits arreu d'Europa. El conseller d'Indústria del Govern de Joan Lerma, Martí Sevilla, li va encomanar posar ordre en la xarxa de promoció exterior del País Valencià. En poc temps va aconseguir el rigor en la gestió de més de 15 delegacions valencianes arreu del món.

Amb el canvi de Govern a la Generalitat, el nou conseller d'Indústria i Comerç, Diego Such, ha decidit mantenir-lo al capdavant de l'Institut Valencià de l'Exportació: l'IVEX.

Amb la seva joventut, el prestigi de Mir ha estat reconegut, entre altres, per directius com ara Juan Ubaghs, director de la factoria de Ford-Espanya a Almussafes; Joan Pitarch, de Zirconio; Fernando Huet, president del port de València, etc.; i també pels presidents de les cambres de comerç d'Alacant, Castelló, Alcoi, Oriola i València. Va ser designat "Personatge de l'any" de l'economia alacantina a la primavera de l'estiu de 1995. El president de la Generalitat, Eduardo Zaplana, va presidir l'acte en què se li atorgava

l'esmentat reconeixement. A les conselleries del Govern del PP valencià es comenta que Mir és el primer col·laborador del titular del Departament d'Indústria, Diego Such.

Joan Mir no milita ni en el PSOE ni en el PP. És un directiu d'empresa. Ho ha demostrat amb Iber. Ara, al capdavant de l'IVEX, treballa més que qualsevol dirigent empresarial de la CEV, l'empresarial valenciana. Dir aquestes coses a València sembla un exercici de parvulari, però a la comarca de l'Horta la guerra de personalismes

de quatre pseudoempresaris sembla que ha topat amb el seny de Zaplana. El president de la Generalitat valenciana ja ha trobat quelcom per vendre. Els industrials que inverteixen duros ho reconeixen. Que dure.

■ Els cellers Berberana de La Rioja, propietat de Cofir, el holding de l'empresari italià Cario de Benedetti, semblen haver descartat la compra de les caves Raventós i Blanch, després de mesos d'espera. Hi ha rumors que ara Berberana intenta fer-se amb el control d'unes altres caves del Penedès: Marqués de Monistrol. Aquesta marca de cava és propietat de la multinacional Bacardí-Martini, que voldria desfer-se'n perquè no encaixa en la seva estratègia de negoci.

■ La Generalitat de Catalunya encara no sembla haver decidit què en farà, dels cotxes oficials que ha retirat de circulació. Aquesta era una de les mesures adoptades pel govern català per reduir el dèficit públic. De moment, sembla que els han traslladat tots a un aparcament, a l'aire lliure. Els xofers continuen anant a la feina, però, sense cotxe, poc poden fer.

■ Antoni Baixauli, president de la patronal del moble de València, ha començat a moure's per arribar a la presidència de la Fira de València. Baixauli té el suport de la Confederació Empresarial Valenciana. No obstant això, l'hipotètic candidat no estima les guerres i ha tractat d'aproximar-se a Ricard Cardona, gerent de Paduana, qui ja ha rebut telefonades perquè accepte substituir, quan calgui, l'actual president, Ramon Cerdà.

